

УДК 811.161

DOI: 10.32342/2523-4463-2018-2-16-28

Ю.І. ФЕРНОС,

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української та іноземних мов

Уманського національного університету садівництва

ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ НА СИСТЕМУ УРБАНОНІМІВ м. УМАНІ

У статті розглянуто топоніми м. Умані у зв'язку з процесами декомунізації. Проаналізовано нові найменування вулиць і провулків за мотиваційною ознакою, структурними та словотвірними особливостями. З'ясовано, що основними ознаками, за якими іменуються уманські вулиці, є меморіальність, асоціативність, квалітативність та локативність.

Ключові слова: урбаноніми, топоніми, антропоніми, апелювативна лексика, мотив номінації.

В статье рассмотрены топонимы г. Умани в связи с процессами декоммунизации. Проанализированы новые наименования улиц и переулков по мотивационному признаку, структурным и словообразовательным особенностям. Установлено, что основными признаками, по которым именуются уманские улицы, являются мемориальность, ассоциативность, квалитативность и локативность.

Ключевые слова: урбаноним, топоним, антропоним, апелювативная лексика, мотив номинации.

Урбаноніми як складова частина онімного простору заслуговують на ґрунтовне дослідження, адже, як зазначають дослідники, їх виникнення та формування тісно пов'язане із загальними соціокультурними тенденціями розвитку суспільства, державною ідеологією, а також залежить від проявів національної ментальності мешканців певного регіону [1].

У сучасній політичній ситуації в країні гостро постає питання перейменування внутрішньоміських об'єктів, зокрема назв вулиць, площ, проспектів, що наразі набуває важливого значення – через перейменування відбувається впровадження політики пам'яті, комеморації, налагоджується зв'язок між поколіннями українців, формується україноцентрична модель історичної пам'яті, очищена від імперської та особливо радянської історичної спадщини.

Україна ніколи не збудує заможного та спокійного майбутнього без подолання спадщини тоталітарного минулого, адже тоталітаризм і добробут – несумісні. Тож перейменування назв вулиць, пов'язаних з комуністичним режимом, – обов'язкова умова того, щоб у нашій державі відбулися позитивні суспільні перетворення. Подібний шлях декомунізації пройшла більшість посткомуністичних країн Центральної і Східної Європи.

Вулиці та інші об'єкти стають «безтілесними пам'ятниками» тим особам та подіям, які в актуальному символічному контексті визначені як видатні. Отже, тепер урбаноніми набувають нового значення та функції – закріплення певних ідей, фактів, у ширшому контексті – інтересів соціальних груп, інституцій та суспільства в цілому [2].

У лінгвістиці сьогодні спостерігається зростання інтересу до вивчення цього класу онімної лексики, що засвідчують дослідження А. Беспалої, О. Галай, Г. Гримашевич, А. Ємельянової, Ю. Журавель, Н. Іванової, О. Карпенко, С. Казакової, Р. Козлової, Т. Крупеньової, Н. Кутузи, Т. Можарової, Н. Подольської, А. Титаренко, М. Торчинського, Я. Янчишиної, Р. Яцків та ін.

Актуальність нашого дослідження зумовлена тим, що урбаноніми м. Умань досі не були об'єктом системного лінгвістичного дослідження загалом і в умовах декомунізації зокрема. Їх вивчення уможливить здійснення компаративних ономастичних досліджень.

Мета нашої статті – проаналізувати урбаноніми, зокрема годоніми (назви лінійних об'єктів, насамперед вулиць і провулків), м. Умані у контексті декомунізації, виявити загальні тенденції перейменування та мотиви номінації, з'ясувати їхні структурні та словотвірні особливості.

Джерелами дослідження слугували матеріали засідань Уманської міської ради щодо перейменування вулиць і провулків м. Умані, наукова література з проблем ономастики, зокрема урбанонімії.

Оскільки топоніміка є важливим інструментом впливу на історичну пам'ять, у 2015 р. в Україні були ухвалені «декомунізаційні» закони, в яких зазначена необхідність вилучення з публічного простору символів комуністичного минулого [3, с. 219]. Адже такі назви мали на меті зафіксувати зв'язок міст із загальноросійською історією. Найбільш нестабільною частиною урбанонімного простору є годоніми, адже вони найчутливіше реагують на історико-соціальні зміни в житті міста, пов'язані з політичними подіями, які накладають відбиток і на процеси номінації. Згідно із Розпорядженням Уманської міської ради від 19 лютого 2016 р. № 16-р «Про перейменування вулиць та провулків міста Умані» 103 годоніми отримали нові імена.

Перейменуванню підлягали назви, що:

– безпосередньо пов'язані з комуністичним тоталітарним режимом: *вулиця Колгоспна, Комуністична, Комсомольська, Ленінської Іскри, Піонерська, Радянська, Червоноармійська, Червоногвардійська;*

– містили назви його органів влади й імена діячів: *вулиця Бабушкіна* (Бабушкін Іван Васильович, більшовицький діяч, один з учнів і соратників В. Леніна), *Косіора* (Косіор Станіслав Вікентійович, радянський партійний діяч, генеральний секретар та перший секретар ЦК КП(б)У; визнаний винним за фактом вчинення геноциду в Україні в 1932–1933 рр.), *Леніна, Постишева* (Постишев Павло Петрович, радянський партійний і державний діяч; головний організатор голодомору 1932–1933 рр. в Україні), *Чубаря* (Чубар Влас Якович, радянський державний і партійний діяч, довголітній голова Ради Народних Комісарів УСРР; визнаний винним за фактом вчинення геноциду в Україні в 1932–1933 рр.) тощо.

– ушлявлювали події і пам'ятні дати, пов'язані із тоталітарним культом: *вулиця Героїв Сталінграда, Жовтневої революції, Паризької Комуни, XXIV Партз'їзду КПРС, 50-річчя ВКСМ, провулок Жовтневий.*

Остання хвиля перейменувань назв вулиць викликає чималі суперечки. Зокрема, точаться дискусії щодо доцільності замінити назви вулиць на такі, що пов'язані з іменами суперечливих історичних постатей. Наприклад, вулиця Ленінградське шосе була перейменована на честь Степана Бендери, українського політичного діяча, одного з чільних ідеологів і теоретиків українського націоналістичного руху, голови Проводу ОУН-Б. ОУН досі має серед чималої частини населення небездоганну репутацію.

Дослідження мотивів номінації урбаністичних об'єктів, годонімів зокрема, допомагає визначити основні механізми найменування, що, у свою чергу, дає картину культурного розвитку населення, демонструє його основні цінності на певному історичному етапі.

Мотивація – це вибір мовного матеріалу для позначення ознаки предмета з уже наявного в мові складу морфем, відчуття носіями мови формально-семантичного асоціативного зв'язку певного слова з іншими членами словника, вибір ознаки предмета, яка стає представником предмета в цілому [4, с. 155].

Знаючи період утворення тієї чи іншої назви і враховуючи особливості цього періоду в історії краю, можна припускати причину і мету вибору конкретної назви. Адже «мотивація – феномен не тільки мовної системи, але й людської свідомості» [4, с. 157].

Аналіз мотиваційної бази новоутворених назв вулиць та провулків м. Умань указує на те, що основними ознаками, за якими вони іменуються, є меморіальність, або вшанування; асоціативність; квалітативність; локативність.

3-поміж 103 перейменованих годонімів вагому частину (44 %) становлять назви вулиць і провулків, мотивовані антропонімами. Дослідники виділяють гуманістичний підтип,

що знайшов відображення в уславленні осіб, які зробили внесок у духовний та культурний розвиток людства, та національно-патріотичний підтип – уславлення борців за волю, становлення та незалежність України [5].

До відантропонімних меморіальних назв м. Умані належать такі годоніми:

– гуманістичні: *вулиця Костомарова* (укр. історик, етнограф), *Довженка*, *Березовського* (укр. композитор), *Грінченка*, *Демуцького* (укр. фольклорист), *Івасюка* (співак), *Тютюнника*, *Хоткевича* (музикант, письменник), *Івана Багряного*, *Білецького* (український математик, політолог, один із 139 «підписантів» листа із засудженням політичних репресій в Україні у 1965–1967 роках), *Терещенків* (українські промисловці-цукроварники, меценати культури); *провулок Аркаса* (укр. Культурний діяч), *Бойчука* (художник);

– національно-патріотичні: *вулиця Мазепи*, *Виговського* (укр. гетьман), *Бандери Степана*, *Шухевича* (член ОУН), *Скоропадського*, *Володимира Мономаха*, *Грушевського*, *Калнишевського* (отаман).

Зафіксовано відантропонімні годоніми названі на честь особистостей, життя й діяльність яких безпосередньо пов'язані з Уманню чи Уманщиною, діячів, які прославили зазначену територію, вплинули на культурне, соціально-політичне чи економічне життя краю: *вулиця Суровцової* (українська громадська діячка, журналістка, автора мемуарів, проживала у м. Умань і похована тут), *вулиця Потоцького* (Станіслав Щенний Потоцький заклав один з найбільших в Європі, знаменитий садово-ландшафтний парк «Софіївка» у м. Умань), *вулиця Ганжі* (уманський полковник, у червні 1648 року в ході боїв з польськими військами його загін визволив Умань і Тульчин), *вулиця Щербаківського* (етнограф, ініціатор створення історичного товариства, що діяло в Умані на початку ХХ століття), *провулок Іжакевича* (художник, народився на Уманщині), *вулиця Крамаренка* (визначний лікар і громадський діяч Уманщини), *вулиця Комарницького* (уманський історик, краєзнавець, досліджував історичне минуле Уманщини), *провулок Стефановича* (археолог, краєзнавець, музейний діяч, завідувач фондів Уманського краєзнавчого музею). 6 вулиць/провулків міста перейменовано на честь учасників АТО, які полягли смертю хоробрих під час бойових дій на сході України: *вулиця Шлямара Ігоря*, *Кумановського Віктора*, *Слонського Анатолія*; *провулок Пожарського Дмитра*, *Миронюка Андрія*, *Алексейчука Владислава*.

Структурно більшість зазначених урбанонімів є однокомпонентними (одночленими) (69%): *вулиця Вернадського*, *вулиця Піддубного*, *вулиця Стуса*, *вулиця Маланюка*, *вулиця Симоненка*; рідше двокомпонентними (двочленими) (31%): *вулиця Косинки Григорія*, *вулиця Теліги Олени*, *вулиця Ярослава Мудрого*, *вулиця Миколи Хвильового*, *вулиця Скороди Григорія*. Тобто збереглася радянська традиція найменувань вулиць, які склалися у більшості лише з назви прізвища (наприклад, *вулиця Артема*, *Белінського*, *Калініна*, *Котовського*, *Щорса* тощо), хоча кількість двокомпонентних назв новоутворених урбанонімів збільшилась; серед відантропонімних назв, що зазнали змін, лише 11% годонімів були двокомпонентними: *вулиця Карла Лібнехта*, *Клари Цеткін*, *Рафаїла Чорного*, *Рози Люксембург*, *Сергія Лазо*.

До меморіальних також відносимо назви, пов'язані не з конкретними історичними особами, а такі, що охоплюють ширші поняття чи реалії історичної дійсності: *Козацька*, *Незалежності*, *Небесної сотні*, *Гайдамацька*, *Волонтерів*, *Героїв Крут*. Загалом меморіальні назви, або назви-вшанування, складають 50% від усіх досліджуваних годонімів.

16% годонімів м. Умані належать до асоціативних (характеристичних). Це урбаноніми, які характеризують об'єкт за іншим об'єктом, який знаходиться на вулиці або поблизу: *вулиця Михайлівська* (Свято-Михайлівська церква), *Теплична* (Уманський тепличний комбінат), *Оранжерейна* (Оранжерея Уманського НУС), *Базарна*, *Успенська* (Православний храм Успіння Пресвятої Богородиці), *Костельна* (Костьол Успіння Пресвятої Богородиці).

До асоціативних назв зараховуємо і власне асоціативні номінації, які дуже опосередковано вказують на певні об'єкти, однак аналогії з якими можна простежити: *провулок Курінного*, *Літературний*, *Штабний*, *Православний*, *вулиця Юнацька*.

Локативні назви, тобто ті номінації, які дають просторову характеристику

денотату, не є продуктивними (8%): *вулиця Васильківська*, *Батуринська*, *Європейська*.

Окрім ойконімів, джерельною базою для творення нових годонімів стали також міські хороніми: *вулиця Слобідська* (передмістя Слобідка), *Новоуманська* (передмістя Нова

Умань), провулок *Лисогорський* (передмістя Лиса гора); дрімонім: вулиця *Білогрудівська* (Білогрудівський ліс), дендронім: вулиця *Новософіївська* (дендрологічний парк «Софіївка»). У межах цієї групи розглядаємо і годоніми вулиця *Озерна*, провулок *Далекий*, адже вважаємо, що такі назви орієнтують на місцезнаходження об'єкта.

Квалітативні назви (26%) характеризують об'єкт за різними ознаками (розмір, вік, форма тощо): вулиця *Велика фонтанна*, *Вишивана*, *Злагоди*, *Зоряна*, *Добросусідська*, *Мала садова*, *Оksamитова*, *Стара прорізна*; провулок *Весняний*, *Вітряний*, *Гранітний*, *Короткий*, *Літній*, *Любові*, *Медовий*, *Тихий*, *Тінистий*, *Ясний*.

До цієї ж групи відносимо годоніми, які вказують на назви рослин: вулиця *Горіхова*, провулок *Березовий*, *Бузковий*, *Волошковий*, *Калиновий*, *Квітковий*, *Кленовий*; та такі, які мають зоологічне походження: провулок *Солов'иний*.

Такі назви мають переважно прикметникову форму. Погоджуємося з думкою Я. Янчишиної, що мотиваційними відношеннями такі назви досить подібні до асоціативних. Іноді такі мотиваційні типи теж варто кваліфікувати як квалітативно-асоціативні, оскільки немає достовірних даних, наприклад, про те, чи насправді на цій вулиці росли дерева, основи яких закріплені у годонімі (Вишнева, Яблунева) [6, с. 284].

П'ятьом вулицям міста повернули історичні назви (дані 1911 р.): вулиця *Велика фонтанна*, *Володимирівська*, *Костельна*, *Мала садова*, *Олександрівська*.

Відповідно до структури, досліджувані годоніми можна поділити на 2 групи:

1) однокомпонентні (одночленні) назви, що у своїй структурі містять лише одне слово (82 % від загальної кількості). До цієї групи входять як відонімні утворення, так і відапелятивні: провулок *Волошковий*, *Ясний*, вулиця *Симоненка*, *Батуринська*, *Оранжерейна* тощо;

2) двокомпонентні (двочленні) назви складаються з двох слів (18%). Це переважно годоніми відантропонімного походження з повним ім'ям та прізвиськом чи псевдонімом відомої постаті: вулиця *Косинки Григорія*, *Миколи Хвильового*, провулок *Пожарського Дмитра*. Серед перейменованих назв не зафіксовано жодної двокомпонентної назви з ініціалами біля прізвиська, як от вулиця *С. Перовської* (тепер вулиця *Володимира Мономаха*), та назви з нумеративами для розрізнення ідентичних лексичних основ: провулок *1-й Сергія Лазо* (тепер провулок *Лисогорський*), вулиця *XXIV Партз'їзду КПРС* (тепер вулиця *Білогрудівська*). До цієї групи належать також складні двокомпонентні годоніми, що містять у своїй структурі особливі універсальні слова-вказівки на вік та розмір: вулиця *Стара прорізна*, *Велика фонтанна*, *Мала садова*.

Щодо визначення словотвірних характеристик топонімів у сучасній ономастиці немає єдиного підходу, перш за все через те, що вони є вторинними утвореннями, у базових одиницях яких засвідчені різноманітні за структурою лексеми.

Перейменовані назви вулиць та провулків м. Умані утворені переважно шляхом трансонімізації та онімізації апелятивів. Поділяємо думку Н. Подольської, що онімізація й трансонімізація в слов'янських мовах може бути семантичною (абсолютною) і граматичною (змішаною). Семантична онімізація й трансонімізація реалізується зі збереженням структури загальної чи власної назви та представлена лексико-семантичним і морфолого-синтаксичним (субстантивация) способами. Під час граматичної онімізації й трансонімізації (морфологічний і лексико-синтаксичний способи творення) на базі апелятивних або пропріальних одиниць формується нова назва шляхом поєднання кореневих морфем, додавання відповідних назвотворчих афіксів, а також синтаксичними засобами (лексикалізація й онімізація словосполук) [7, с. 9–11].

Серед новоутворених годонімів м. Умань виокремлюємо назви: а) лексико-семантично-го; б) морфологічного; в) морфолого-синтаксичного способів творення та г) основоскладання.

Лексико-семантичний спосіб означає утворення нової лексичної одиниці внаслідок переосмислення її семантичного наповнення без граматичних і фонетичних змін у їхній структурі.

У результаті *трансонімізації* відбувається перехід з одного розряду власних назв до іншого (такі урбаноніми здебільшого пов'язані з увіковіченням пам'яті про когось): вулиця *Миколи Хвильового*, *Суровцової*, *Тютюнника*. Зазначена словотворча модель є найпродуктивнішою в найменуванні вулиць м. Умань (49%).

Онімізація – це такий різновид лексико-семантичного способу словотвору, за якого відбувається перехід загальної назви у власну назву: вулиця *Волонтерів*, *Злагоди*,

Курінного, Любові, Незалежності. Такий спосіб творення є малопродуктивним порівняно з попереднім (5 %).

Серед досліджуваних годонімів диференціюємо найменування *морфологічної деривації*, зокрема суфіксальні назви (35%). Твірними основами таких назв виступають здебільшого апеллятиви та ойконіми: *вулиця Батуринська, Козацька, Теплична, провулок Березовий, Літній, Озерний, Січевий*.

Малопродуктивним виступає *морфолого-синтаксичний спосіб* деривації (4%). Він представлений назвами, які виникли внаслідок субстантивації ад'єктивів: *провулок Далекий, Короткий, Тихий, Ясний*.

Шляхом *словоскладання* з-поміж перейменованих назв утворено 4 годоніми: *вулиця Добросусідська, Лисогорська, Новоуманська, Новософіївська*.

Отже, на систему урбанонімів Умані вплинули загальні процеси перейменування, що мають на меті відновити історичні джерела, національне відродження й державну самостійність. Здійснений аналіз дозволяє стверджувати, що годоніми м. Умань не виходять за межі алгоритму назвотворення, що склався у державі останніми роками, маючи, однак, певні особливості. Результати дослідження можуть бути використані з метою порівняння з годонімією інших міст України, а також творчо продовжене у вигляді дослідження інших шарів місцевої ономастики.

Список використаних джерел

1. Титаренко А.А. Місце урбанонімів у загальній класифікації онімів / А.А. Титаренко // Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету. – 2013. – Вип. 9 (2). – С. 171–180.

2. Поднос В. Назва має значення: чому і як в Україні перейменовують вулиці [Електронний ресурс] / В. Поднос. – Mistosite: Культура, Партиципація, Урядування. Українська урбаністична платформа з аналітичним журналом про місто. – 24 березня 2016. – Режим доступу: <https://mistosite.org.ua/ru/articles/nazva-maye-znachennya-chomu-%D1%96-yak-v-ukrayin%D1%96-perejmenovuyut-vulycz%D1%96> (дата звернення 07.10.2018).

3. Закон України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» // Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 26.

4. Селиванова Е.А. Когнитивная ономазиология / Е.А. Селиванова. – К.: Фитосоциологический центр, 2000. – 247 с.

5. Яцків Р. До питання про урбаноніми Дрогобича / Р. Яцків // Рідне слово в етнокультурному вимірі: зб. наук. праць. – Дрогобич: Посвіт, 2013. – 560 с.

6. Янчишина Я.В. Лексико-семантичні та структурно-словотвірні особливості урбанонімії міста Хмельницького / Я.В. Янчишина // Актуальні проблеми філології та перекладознавства. – Хмельницький: ХмЦНІІ, 2013. – Вип. 6, ч. 2. – С. 281–287.

7. Подольская Н.В. Ономастическое словообразование (сопоставительный анализ на материале восточнославянской ономики): автореф. дис. ... д-ра филол. наук / Н.В. Подольская. – М., 1990. – 48 с.

THE INFLUENCE OF DE-COMMUNIZATION PROCESSES ON THE SYSTEM OF UMAN URBANONYMS

Yuliia I. Fernos, Uman National University of Gardening (Ukraine). E-mail: fernosyulia@gmail.com

DOI: 10.32342/2523-4463-2018-2-16-28

Key words: *urbanonym, hodonym, anthroponym, appellative vocabulary, motive of nomination.*

The article deals with the hodonyms of the town of Uman in connection with the processes of de-communization. New names of streets and lanes are analyzed on motivational grounds, structural features, specificity of the nomination and word formation. It is established that the main signs on which the Uman streets are called are memoriality, associativity, qualitiveness and locality.

In the current political situation, the issue of renaming the intercity objects, in particular the names of streets, squares, avenues, is becoming increasingly important, because it leads to the implementation

of the policy of memory, establishing of the relationship between the generations of Ukrainians, formation of a Ukrainian-centric model of historical memory.

The urgency of our study is due to the fact that urbanonyms of the town of Uman have not been the subject of a systematic linguistic research in general and in the conditions of decommunization in particular. Their study will enable the implementation of comparative onomastic studies.

The analysis of the motivational base for the names of streets and lanes in the town of Uman points out that the main features on which they are named are memoriality or honor; associativity; qualitiveness; and locality.

Among the 103 renamed hodonyms, a significant part (44%) is the names of streets and lanes, motivated by anthroponyms: *Piddubnoho, Pototskoho, Hrushevskoho, Hanzhi, Skoropadskoho, Stefanovycha Street*. Such names belong to the memorial hodonyms. The names, which are not related to a specific historical person, but embrace broad concepts of historical reality are also classified as memorial hodonyms: *Kozatska, Nezalezhnosti, Nebesnoi sotni, Haidamatska, Volonteriv, Heroiv Krut Street*. In general, memorial names account for 50% of all investigated hodonyms.

16% of the hodonyms in Uman are associative (characteristic). This is an urbanonym characterizing an object with another object that is on the street or nearby: *Mykhailivska, Teplychna, Oranzhereina, Bazarna, Kostelna Street*.

Lokative names, those giving a spatial description, are not productive (8%): *Vasilkivska, Baturinska, Yevropeiska Street*.

Qualitative names (26%) characterize the object according to various characteristics (size, age, shape, etc.): *Vyshyvana, Zlahody, Zoriana, Dobrosusidska Street*. Hodonyms indicating the names of plants (*Horikhova Street, Berezovi, Voloshkovi, Kalynovi, Kvitkovi, Klenovi Lane*); and those that have a zoological origin (*Solovyni Lane*) also belong to this group of hodonyms.

The analysis allows us to state that Uman hodonyms do not go beyond the algorithm of urban names formation, which has developed in the state in recent years, but has some peculiarities. The results of the study can be used for comparison with the hodonyms of other cities of Ukraine, and also creatively continued as a study of other layers of local onomastics.

References

1. Tytarenko, A.A. *Mistse urbanonimiv u zahalnoi klasyfikatsii onimiv* [The place of urbanonyms in the general classification of onyms]. *Filolohichni studii. Naukovyi visnyk Kryvorizkoho Derzhavnoho Pedagogichnoho Universytetu* [Philological studios. Scientific Bulletin of the Kryvyi Rih State Pedagogical University], 2013, vol. 9 (2), pp. 171-180.

2. Podnos, V. *Nazva maye znachennia: chomu i yak v Ukraini pereimenovuiut vulytsi* [The name matters: why and how Ukrainian streets are renamed]. Available at: <https://mistosite.org.ua/ru/articles/nazva-maye-znachennya-chomu-%D1%96-yak-v-ukrayin%D1%96-perejmenovuyut-vulycz%D1%96> (Accessed 7 October 2018).

3. *Zakon Ukrainy pro zasudzhennya komunisty`chnogo ta nacional-socialisty`chnogo (nacy`sts`kogo) totalitarny`x rezhy`miv v Ukraini ta zaboronu propagandy` yixn`oyi sy`mvoliky* [The Law of Ukraine "On the condemnation of the communist and national-socialist (nazi) totalitarian regimes in Ukraine and the prohibition of propaganda of their symbols"]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady* [Parliamentary Sheets], 2015, vol. 26, p. 219.

4. Selivanova, E.A. *Kognitivnaya onomasiologiya* [Cognitive onomasiology]. Kiev, Fitosotsiotsentr Publ., 2000, 247 p.

5. Yatskiv, R. *Do pytannia pro urbanonimy Drohobycha* [To the question of Drohobych urbanonyms]. *Ridne slovo v etnokulturnomu vymiri. Drohobychskyi Derzhavnyi Pedagogichnyi universytet* [Native word in the ethno-cultural dimension. Drohobych State Pedagogical University]. Drohobych, Posvit Publ., 2013, 560 p.

6. Yanchyshyna, V. *Leksyko-semantichni ta strukturno-slovotvirni osoblyvosti urbanomii mista Khmelnytskoho* [Lexico-semantic and structural-word-building features of the urbanonyms of the city of Khmelnytsky]. *Aktualni problem filolohii ta perekladoznavstva* [Current Problems of Philology and Translation]. Khmelnytskyi, KHmNP Publ., 2013, vol. 6, part 2, pp. 281-287.

7. Podolskaya, N.V. *Onomasticheskoye slovoobrazovaniye (sopostavitelnyy analiz na materiale vostochnoslavyanskoy onimii)*. Avtoref. diss. dokt. filol. nauk [Onomastic word formation (comparative analysis on the material of East Slavic onyms). Extended abstract of Doctor philol. sci. diss.]. Moscow, 1990, 48 p.

Одержано 21.09.2018.

НАШІ АВТОРИ

Анненкова Олена Сергіївна – доктор філологічних наук, професор кафедри світової літератури та теорії літератури Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (м. Київ).

Богданова Ольга Володимирівна – доктор філологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту філологічних досліджень Санкт-Петербурзького державного університету (Російська Федерація).

Богуславська Лариса Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри українознавства Придніпровської державної академії будівництва та архітектури (м. Дніпро).

Гон Олександр Мойсейович – доктор філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов Інституту міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Зінченко Ольга Зиновіївна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри слов'янської філології та загального мовознавства Київського міжнародного університету.

Каліберда Наталія Володимирівна – викладач кафедри іноземних мов для інженерно-технічних та природничих спеціальностей Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Корнієнко Оксана Олександрівна – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри світової літератури та теорії літератури Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (м. Київ).

Кузнєцов Ілля Володимирович – доктор філологічних наук, професор кафедри історії театру, літератури й музики Новосибірського державного театрального інституту (Російська Федерація).

Ліврі Анатоль – доктор філологічних наук, професор Університету Софія Антіполіс в Ніцце (Франція).

Литвиненко Нінель Анісімівна – доктор філологічних наук, професор кафедри історії зарубіжних літератур Московського державного обласного університету (Російська Федерація).

Ментинська Ірина Богданівна – старший викладач кафедри української мови Національного університету «Львівська політехніка».

Наконечна Галина Василівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Національного університету «Львівська політехніка».

Нікольський Євген Володимирович – доктор філологічних наук, доктор богословських наук, професор, член-кор. Російської академії природознавства, член-кор. Міжнародної академії богословських наук, Карпатський Університет імені Августина Волошина (м. Ужгород).

Нумано Кьоко – магістр філології, професор аспірантури Інституту глобалістики Токійського державного університету міжнародних досліджень (Японія).

Оляндер Луїза Костянтинівна – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри слов'янської філології Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (м. Луцьк).